

متن پرسش

سلام وقت بخیر استاد: در جلد اول، فصل ۱۹ از کتاب «فرزندم اینچنین باید بود» در کلامی از مولا علی (ع) اشاره شده که دنیا مسافرخانه و مومن مسافر هست! استاد همونطور که خودتون هم میدونین خوب این نگاه خیلی عظیمی هست! نگاهی که شهدا داشتند! با چنین بصیرتی شهدا اون همه سختی رو تحمل می کردن حالا سوال من اینه چطور میشه به این نگاه ایمان قلبی پیدا کرد! ماها که برای گذشتن از منافع خیلی کوچیک خودمون هزار جور توجیه و کلاه شرعی درست می کنیم! تنبلیمون میاد خیلی عبادات و کارها رو بکنیم، روح عبادت و نشاط رو توی بسیاری از عباداتمون حتی نمازمون نداریم، از دینداری به جای اصلش فقط به ظاهر پرداختیم چه شکلی میتونیم به روح ایمان برسیم؟! به این اصل بزرگ که دنیا مسافرخانه هست و ماها مسافر! ممنون میشم استاد پاسخ روان و جامع و در حد بنده بدین! یعنی کاملا صریح با راهکار عملی.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این را نباید سؤال کنید، باید عمل نمایید. به خود نهیب بزنید که غفلت نکنید. سؤال در این موارد حجابی است که شما را از عمل باز می‌دارد. مگر وقتی خداوند به شما می‌فرماید راست بگویید، سؤال می‌کنید؟! یا سعی می‌کنید راست بگویید؟ موفق باشید